

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 112.724 van 20 november 2002
in de zaak A. 129.396/VII-28.381**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat KAKIESE LOWAMBUY,
 kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
 Bosniëstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 18 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 oktober 2002, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 november 2002;

Gelet op de beschikking van 19 november 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2002 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten L. KAKIESE en I. GABRIELS, die verschijnen voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 19 oktober 2002 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling, na door de federale politie te zijn tegengehouden met een vals paspoort.

1.2. Op 28 oktober 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving.

1.3. Op 13 november 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"U verklaarde 16 jaar oud te zijn en afkomstig te zijn uit Kinshasa in de Democratische Republiek Kongo. Uw ouders zijn overleden. Sedert het overlijden van uw moeder in 2001 woonde u in de gemeente Kintambo van Kinshasa onder de hoede van uw tante J. K., een zus van uw vader. Begin september 2002 verklaarde deze tante aan u dat ze niet langer voor u wilde zorgen en dat zij besloten had u uit te huwelijken aan A.T.. Deze laatste was een kennis van uw tante die vaak op bezoek kwam. U wilde niet huwen omdat u zich nog te jong acht en niet met deze man omdat hij meer dan vijftig jaar oud is en reeds twee echtgenotes zou hebben. Uw tante liet u echter geen keuze en verklaarde dat het huwelijksfeest zou doorgaan eind oktober 2002. U verzocht pastoor Kabamba van uw kerk te Kintambo om telefonisch contact op te nemen met uw tante J. N. M. in België en haar uw probleem voor te leggen. Uw tante J. is een zuster van uw moeder die reeds vele jaren in België verblijft. De pastoor telefoneerde half september naar uw tante in België en deze laatste beloofde naar Kinshasa te komen omdat ze tegen het geplande huwelijk is, gelet uw jonge leeftijd. Op 30 september 2002 kwam tante J. in Kinshasa toe. U vernam dit toevallig door een gesprek in de straat tussen jongeren op te vangen. Een van deze jongeren bleek in de buurt te wonen van tante J.'s verblijfplaats en gaf u het adres hiervan. Tante J. verbleef bij vrienden van haar in dezelfde gemeente Kintambo waar u woonde. U kreeg toestemming van tante J. om tante J. te bezoeken. Jullie dienden aan elkaar voorgesteld te worden aangezien u tante . niet meer had gezien sinds haar vertrek uit Kongo toen u nog een klein kind was, ongeveer 12 jaar geleden. U had een onderhoud met tante J., die beloofde u in het geheim te zullen helpen het land te verlaten. Uw verzoek om tante J. een tweede keer te mogen bezoeken, enkele dagen later, werd door tante J. geweigerd. Enkele dagen later zocht tante J. u op aan uw school en vroeg ze u om een

pasfoto. Op 19 oktober 2002 kwam tante J. u thuis bezoeken. De tantes kenden elkaar niet echt. Tante J. vroeg aan tante J. de toestemming om u mee te nemen voor het passen van een kleed dat ze u wilde schenken. Er volgde een woordenwisseling tussen beide tantes, maar tante J. stemde uiteindelijk toe met voornoemd verzoek. Het passen van een kleed bleek een list te zijn van tante J., die u meteen naar de luchthaven van Ndjili bracht en u een Belgisch paspoort (met uw foto maar op andermans naam) bezorgde. Diezelfde 19 oktober 2002 werd u bij aankomst in de luchthaven van Zaventem tegengehouden door de Federale Politie wegens gebruik van voornoemd vervalst paspoort, waarna u asiel aanvraag (zie verslag Federale Politie nr. BN/5260/02 en PA/500/VVR dd. 19.10.02).

Niettegenstaande een gedwongen huwelijk een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie - met name omwille van het behoren tot de sociale groep "vrouwen" die tot een huwelijk worden gedwongen - kan verrechtvaardigen, dient uw asielaanvraag in casu als bedrieglijk en kennelijk ongegrond te worden beschouwd.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnd wordt door uiteenlopende, vage en onwaarschijnlijke verklaringen.

Zo verklaarde u tijdens het verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 oktober 2002 dat uw tante J. u enkele maanden geleden vertelde dat ze u wilde uithuwelijken (verhoorverslag, punt 42). Tijdens het verhoor door het Commissariaat-generaal (op 31 oktober 2002) situeerde u deze gebeurtenis "een maand geleden, in september" en voegde u er vervolgens aan toe dat het begin september 2002 was (verhoorverslag, p.2).

Tevens verklaarde u voor het Commissariaat-generaal enerzijds geen familie in Kinshasa te hebben buiten tante J. (wel nog twee ooms langs vaders kant in Angola), en anderzijds dat tante J. sedert haar aankomst op 30 september 2002 in Kinshasa verbleef bij u onbekende vrienden van haar (p. 2 en 3). Voor de dienst Vreemdelingenzaken stelde u daarentegen uitdrukkelijk dat tante J. in Kinshasa verbleef bij familie van uw moeder (punt 42).

Zo ook verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u in het geheim naar België reisde terwijl tante J. in Kinshasa bleef omdat ze de reactie van tante J. op uw vlucht wilde afwachten en omdat ze door niet samen met u te reizen wilde laten uitschijnen dat ze zelf niets te maken heeft met uw vlucht (p. 3 en 4). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat tante J. in Kinshasa achterbleef om de "schuld"(geleverde bruidschat) van het huwelijk te vergoeden (punt 42).

Gevraagd naar de onderlinge relatie tussen enerzijds tante J. (onder wiens hoede u leefde) en anderzijds de oudere man aan wie tante J. u wilde uithuwelijken, stelde u voor het Commissariaat-generaal niet te weten wat hun relatie precies is maar te weten dat hij uw tante kende omdat hij vaak op bezoek kwam. U voegde hieraan toe dat hij misschien familie is aangezien hij tot dezelfde etnie als uw tante (en vader) behoort. Verder wist u evenmin wat de professionele activiteiten van uw toekomstige echtgenoot zijn. Als verklaring voor deze onwetendheid stelde u dat u dit niet wilde weten. Tevens had u vernomen dat hij reeds twee vrouwen had, maar wist u niet of hij met deze twee vrouwen (officieel) gehuwd was en of hij reeds kinderen had. Als verklaring voor deze onwetendheid stelde u hierin niet geïnteresseerd te zijn (verhoorverslag, p.2).

Verder is het onaannemelijk dat tante J. in België - die volgens uw verklaringen Kinshasa 12 jaar geleden om u onbekende redenen zou verlaten hebben toen u nog een klein kind was, en die u sedertdien niet meer had gezien - op basis van een telefoon van uw pastoor betreffende uw gedwongen huwelijk, omwille van die reden en kennelijk zonder voorafgaand overleg, naar Kinshasa reisde om u in het geheim (zonder medeweten van tante J.) naar België te smokkelen. Bevreemdend is nog dat u toevallig te weten kwam dat tante J. in Kinshasa was aangekomen. U zou een gesprek tussen jongeren in de straat opgevangen hebben en een van de jongeren - wiens naam u niet kan noemen - zou u de verblijfplaats van tante J. hebben getoond (verhoorverslag, p. 3).

Daarenboven laten enkele van uw verklaringen toe te twijfelen aan de ernst van uw vermeende probleem en bijgevolg - mede gelet op bovenstaande onaannemelijke verklaringen - te besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van uw asielaanvraag. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat uw tante J. u verplichtte te huwen en u hierin weinig keuze liet. Gevraagd naar de eventuele gevolgen in geval van uw

aanhoudende weigering te huwen, verklaarde u dat u door tante J. zou verjaagd en verstoten worden. U voegde hieraan toe dat u buiten tante J. geen familie in Kinshasa hebt om voor u te zorgen (p.2). Van een slechte behandeling of slechte intenties vanwege tante J. jegens u was kennelijk geen sprake. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u integendeel dat tante J. goed voor u zorgde totdat u vernam dat ze u wilde uithuwelijken (punt 42). Tevens blijkt uit uw relaas dat tante J. in België zich verzette tegen dit geplande huwelijk en om die reden van België naar Kinshasa reisde.

U verklaarde verder nog voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de bruidschat reeds was betaald en dat tante J. na uw vertrek nog even in Kinshasa bleef om de "schuld" van het huwelijk te vergoeden (punt 42). Hieruit blijkt dat een familiale oplossing voor uw probleem niet per se dient uitgesloten te worden.

Uw identiteit staat niet vast bij gebrek aan authentieke documenten (zie voornoemd verslag van de Federale Politie).

Opmerkelijk is dat u ten aanzien van de Federale Politie verklaarde dat uw moeder N. M. de Belgische nationaliteit bezit en in België woont (zie voornoemd verslag); terwijl zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal sprake was van uw tante J. N. M. a en u tevens verklaarde dat uw moeder overleden is.

Met betrekking tot uw vermeende tante in België dient aangestipt te worden dat de door u ingeroepen feiten klaarblijkelijk los staan van de u onbekende vluchtmotieven waarop uw tante N. M. haar asielaanvraag in 1993 baseerde (zie dossier CG/93/51234). Overigens blijkt uit voornoemd asiëldossier dat N. M. verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten; dat haar asielaanvraag werd afgewezen door het Commissariaat-generaal op 27 september 2001; en dat haar verblijfsstatuut in België werd geregulariseerd op 28 mei 2001 (zie informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal).

De voorgelegde telefax van 22 oktober 2002 doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De fax bevat een kopie van een overlijdensattest (afgeleverd te Kinshasa op 21 oktober 2002) betreffende uw moeder. Tevens bevat zij een schriftelijke verklaring van Mevrouw N. M., waarin zij stelt dat u de dochter van haar overleden zus bent en dat zij u als haar dochter erkent (niet officieel juridisch maar bij wijze van spreken, aldus uw verklaringen en die van uw raadsman voor het Commissariaat-generaal (zie verhoorverslag, p. 4) en ten laste neemt.

Tenslotte bevat uw verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep verder geen element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat een verzoekende partij die van de Raad van State verwacht dat deze binnen een zeer korte tijdsspanne een arrest velt moet aantonen dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht onwettig is, en dat het voordeel dat zij wil bekomen, te deze een nieuwe kans op erkenning als vluchteling, rechtmatig en reëel is; dat op het eerste gezicht kan getwijfeld worden aan het ernstig karakter van de asielaanvraag van de verzoekende partij, die, zonder dat hiervoor een reden wordt opgegeven, het land

is binnengekomen met een vals paspoort, en die zich pas vluchteling heeft verklaard nadat zij door de federale politie was tegengehouden; dat alleen reeds deze omstandigheid op het eerste gezicht doet twijfelen aan het rechtmatig belang dat de verzoekende partij heeft bij het instellen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

2.3. Overwegende bovendien dat de verzoekende partij, wat de derde voorwaarde, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, betreft, uiteenzet dat de redenen die aanleiding hebben gegeven tot haar vlucht nog steeds aanwezig zijn en dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing en een terugkeer naar haar land van oorsprong haar fysieke integriteit in gevaar brengt en haar overlevert aan de onrechtvaardige plannen van haar tante;

2.4. Overwegende dat luidens artikel 3, 5/ van het eerder genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat de summiere en zeer algemene bewering van de verzoekende partij niet aan dit voorschrift voldoet; dat de verzoekende partij bijgevolg niet aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.